

τα πένος φρων. εὐελπια. καὶ δόμη μὲς πένη :
ὑπομονή ἐστὶ φιλοπονί ψυχῆ. σωίτα δὲ αὐ
τη, ἐξέκουσι πόνων, καὶ αὐτοὶ τὰ εὐμοῦ :
τήνη καὶ ἡ τῶν δυνῶν κερτοῦ. καὶ ἀπό
μισιν εἰς τέλος, ἡ μέχει τε ^{λχ} ὑπομονῆ :
διάδοσιν ὀδωῶ, πο ^{πχ} ἐσηωτή. καὶ ἡ δονήν
ἄναξ ἀλύπης ἐπιφορεῖ. **τέσπερ** ἀεσι
εὐνηκότα τα πάθη. οἷσσοφῶς κατὰ μὴ λ
ἡ πρόνοια κέχει. **ἡ δονήν** γάρ σου εἰς ἀλλοῦ ^{πλ}
πρωτή. καὶ ἐπιθυμῆ κερταίνε φόρος κλάσε :
Νοῖσ φρόνη μεσ γυμνάζον ψυχὴν αὐτῶ, καὶ
εἰς πᾶσα ἄσκησιν ἐθίζεσθαι αὐτῶ :
καὶ εὐσον δάξαι μονχὸν μὴ τῶ ἐξοῦ ἄντον, ἀλλὰ
καὶ τὸν ἐσωτῶν παθῶν ἀπαλλάττων :
ὑποτή πρώτη ἡ τῶν περὶ ἀπαλλαγῆ.
δευτέρα δὲ καὶ τρίτη, ἡ τῶν παθῶν καὶ τῶ
ἀγνοίας : **εἰς** δὲ πρὸς βελήθες τῶν περὶ
μὲς ἀπαλλάττων. ὅμοιως δὲ καμῆτω τῶ
πρὸς αὐτῶν νοημῶν : **κατῶν** ἐπιθυμῆ. ἡ
θυμῆ ^{ση} πρὸς αὐτῶν γάρ αὐτῶ, τῶ τῶ θυμῶ πρὸ
εὐχῆ :